

op.50 © 1998-1999

ציפי פליישר Tsippi Fleischer

בקץ הדרכים

AT THE END OF WAYS

טקסט: אורי צבי גרינברג Uri Zvi Grinberg

A יחיד מן היום בא כח רב

רבונו של עולם

אני עומד באמצע עולם-כל-גוי, שתחתיו יהודים רמבים.
יהודי החמים של תפוצ הטוב...
וקר לי בשמי, בגוף בלי כסות בטרה שלג.

B

נאמנים לדתך-מסיני הנוצרת-בוערת.

מתפללים שחרית וערבית ודבקים בענפים לאילן הבושר.
עדי מפל אפרים.

C כ"ז קריין (מסובי) מנחם

אלא... או שידעו:

וזה דמם הנשפך יש לו חס ומכלית, ככל דם-בר-שלם.
שאניו כדם דג ובהמה ודם חית בר:

D יחיד מן היום בא כח רב

ואם לא... לא נבוא עוד באש ובמים, לא-לא!
אנחנו ודבנו נבחר, ככל עם תבוחר לו
דרכו בשבעים העמים.

E כ"ח קריין

איננו רוצים גליות, שהן בארות נפש מדלקות
איננו רוצים עוד חוץ-לגאלה צמא-דם-לבלי-מץ
איננו רוצים להכנס השמימה דרך שערי האש
ולא דרך גלי נהרות בגוים.
איננו רוצים לשבב-לרעב בכל שדות העולם
שגם מצבתנו בגורל גויותינו לבסוף - -
איננו רוצים להיות אפר שדות.
איננו רוצים להיות עם במימי-אמצעים.

אנחנו רוצים
לדעת גבולינו הישב ואת כל תהומי של תחת:
כך וכך מדות ארץ,
כך וכך מדות שחק,
לא יותר, לא יותר.

F כ"ט קריין (מסובי) מנחם

או שאתה מכריז ומודיע: אתם פטורי-הר-סיני
ואתכם הצדקה, ולי תונת-פנים - -
הייתם נאמנים עד פלות נפש ודם-כל-גויה
סובים מכם לאלקים, לא יהיו לאלקים עוד!
מקו עיניכם סלדלג על פסגות ומהלך בשמים.
לכו בגי נפשם במישור הטוב.

אליהם המכיר - המטף

וראו: מה נאח אילן זה, מה נוצץ נהר זה
ועל כלי מיתריכם תנעו נגון ההנה
אל תצו לבניכם עוד להיות נודדי גליות.
למדו מאמות העולם את הטוב והרע
נעשו כאשר טוב לבשרכם.

G י' קריין: מסובי מנחם

לכאן או לכאן, רבונו-של-עולם!
אתה לא רגיל שיהודי קם ותובע.
אתה רגיל לשבתיו, לסלסול נגוני.
אתה רגיל לראותו שופך שים בדמעי, בטיפי דם.
בלב קרוע ומדמח, בפיו ברבים ביום צום,
אכל עקשו - לא ישב הנלגל, רבוננו
לא אתה,
לא-לא!

לכאן או לכאן!
אני לוי יצחק מברדיטשוב, דורש תשובת דם!
ענה, אל-אך-זה-הכל!

H כ"י קריין

ואם, חס וחלילה... אתה תאמר בזה: בן.
בשטר ים... בלי תכלית, לבלי חס,
ובכמו כדור המתגלגל באשר הוא מתגלגל.

יחיד מן היום

אני אומר לך: לא!
אם, חס וחלילה... דברך הוא בזה.

I כ"א - בתהילה תהייה בלילה

אני אחרע קריעה בשלית וזו תהא קריעה בפורכת!
העם יפן ערף, יש אל אשר יש עם קהליו.
הם יתירו אתריהם שבדי בטחונם-בך, נאד תונתם וסבלם.
הרבה גוללים במרחק, מצבות-באזוב מחוקות-השכול,
ובקטע עולם מלאה גלי אוטיות פעינים - -
נאני אלך עם העם,
ואפל על פני אל אדמת-עולם-כל-גוי,
שעליה תלכו יהודים לאלקים,
ואבך-אבך - - במה שיכול לבכות לב.

אורי-צבי הרינברג בשירו
"הקול בפנינו, אומר רבי לוי, וזמק
מפנינו, אומר רבי לוי, וזמק
ב"מק" "רחובות הנהר", תשי"א